

Folketingets Kulturdvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

8. oktober 2013

Folketingets Kulturdvalg har den 19. september 2013, efter ønske fra Mette Bock (LA), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 191 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Kan ministeren oplyse, hvor mange gamle våben, der er blevet destrueret på Statens Forsvarshistoriske Museum inden for de seneste fem år, og samtidig oplyse, hvad der har forårsaget våbendestruktionerne, og hvorvidt ministeren anser de gamle våben for at være en del af den danske kulturarv eller ej?

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet bedt Statens Forsvarshistoriske Museum om en udtalelse. Museet udtaler:

"Ifølge museets registreringer er der destrueret 3.100 stk. våben eller vitale våbendele på Statens Forsvarshistoriske Museum inden for de seneste fem år.

Destruktionen er sket i samarbejde med Forsvaret og Politiet.

Hvor vidt alle de destruerede våben kan betegnes som 'gamle', er naturligvis afhængig af, hvor gammelt et våben skal være, før det kan betegnes som 'gammelt'. Alle våben var omfattet af Våbenloven og dermed ikke ældre end ca. 150 år. Flere våben stammede således fra Anden Verdenskrig.

Våbnene og de vitale våbendele blev destrueret, fordi skærpede krav til opbevaring af våben omfattet af våbenloven af pladmæssige og dermed i sidste instans økonomiske grunde gjorde det nødvendigt, at museet foretog en reduktion i antallet af disse våben opmagasineret på museet. De skærpede krav til opbevaring betød, at museet måtte opgradere de sikringsmæssige foranstaltninger i museets magasiner og rum til opbevaring af denne type våben. Af økonomiske grunde var det ikke muligt at etablere fyldestgørende opbevaringsrum for alle våben omfattet af våbenloven, som museet lå

inde med dengang. Det blev derfor besluttet at foretage en kritisk gennemgang af våbnene med henblik på at udpege våben, der burde indstilles til kassation. Det skete i 2010 og det førte til, at i alt 3.100 stk. våben og vitale våbendele blev udskilt til destruktion og efterfølgende destrueret.

Det er museets opfattelse, at der ikke er destrueret våben, som museet burde have bevaret af kulturbevaringsmæssige eller formidlingsmæssige grunde. I museets samlinger indgår der således et passende antal eksemplarer af alle typer af de destruerede våben, som vil blive bevaret for eftertiden. Tilsvarende er der også udtaget og bevaret et passende antal eksemplarer til brug for museets formidling.”

For god ordens skyld skal det oplyses, at de pågældende våben og våbendele ikke var optaget som museumsgenstande i museets samling. Genstande, der er optaget i museets samling, kan ikke udskilles uden forelæggelse for Kulturministeriet.

Museet oplyser dog, at et enkelt af de destruerede våben efter nærmere undersøgelse lader til at have været optaget i samlingen, og at udskillelse af våbenet således skulle have været forelagt ministeriet. Museet har over for ministeriet beklaget dette.

Den pågældende våbentype er i øvrigt repræsenteret i museets samling i adskillige eksemplarer, og museet ville således efter al sandsynlighed have fået tilladelsen til udskillelse, såfremt man havde været opmærksom på, at den var nødvendig.

Det skal yderligere bemærkes, at når Statens Forsvarshistoriske Museum har ligget inde med et betydeligt antal våben, der ikke var optaget i samlingen, så skyldes det, at museet til tider har overtaget våben fra Forsvaret eller fra politiets frit lejde-aktioner, med henblik på at gennemgå, om genstande skulle optages i samlingen.

Der arbejdes nu på at undgå, at museet ligger inde med større mængder af genstande, der ikke er optaget i samlingen eller anvendes til formidlingsbrug, jf. bl.a. tidligere kulturminister Uffe Elbæks svar på KUU 127, folketingsåret 2011-12.

Jeg skal i øvrigt henholde mig til museets udtalelse.

Marianne Jelved